

การพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อ่านและเขียนไม่คล่อง โดยใช้ชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำ โรงเรียนบ้านโคกใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต

The development of reading and writing for Prathomsuksa 6 student who was no reading and no writing by using Exercises Phonic methods at Bankhokyai school under Loei primary education service area office 1.

มณีรัตน์ กันทาวรรณะ¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำ ของนักเรียนที่อ่านและเขียนไม่คล่อง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโคกใหญ่ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียน ของนักเรียนที่อ่านและเขียนไม่คล่อง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโคกใหญ่ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำ กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อ่านและเขียนไม่คล่อง ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนบ้านโคกใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำนวน 10 คน ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำ จำนวน 9 เล่ม ใช้เวลาในการสอน จำนวน 27 ชั่วโมง โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group pretest-posttest design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อ่านและเขียนไม่คล่อง จำนวน 9 เล่ม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อ่านและเขียนไม่คล่อง จำนวน 9 เล่มๆ ละ 5 ข้อ รวม 45 ข้อ แบบวัดการอ่านและการเขียน จำนวน 20 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการเรียนรู้ด้วยสถิติทดสอบทีแบบไม่เป็น อิสระต่อกัน (t-test for dependent) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อ่านและเขียนไม่คล่องโรงเรียนบ้านโคกใหญ่ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.20/92.50

2. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อ่านและเขียนไม่คล่องโรงเรียนบ้านโคกใหญ่ หลังการใช้ชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำสูงกว่าก่อนการใช้ชุดฝึกฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: การพัฒนาการอ่านและการเขียน นักเรียนที่อ่านและเขียนไม่คล่อง

¹โรงเรียนบ้านโคกใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

Abstract

The purpose of this research were : 1) To development of reading and writing for Prathomsuksa 6 student who was no reading and no writing to be effective in criterion 75/75 by using Phonic Mehods, 2) To compare student achievement of reading and writing before and after using these exercises Phonic Methods. The sample purposively selected for student in Prathomsuksa 6 student who was no reading and no writing from Ban Khokyai school, Khokyai district, Loei province, Loei Primary Education Service Area Office 1, in the semester of academic year 2011. The research was using 9 exercises Phonic Methods within 27 hours, and use the experiment "One Group Pretest- Posttest Design"

The instrument used for data collecting were as follow: 9 exercises Phonic Methods for Prathomsuksa 6 student who was no reading and no writing , 45 items achievement test for Prathomsuksa 6 student who was no reading and no writing, 20 items reading and writing test. The data obtained were analyzed by using mean (\bar{X}), standard deviation (S.D) and compare mean (\bar{X}) t-test for dependent.

Research finding were as follow:

1. The Phonic Method package constructed by the researcher for Prathomsuksa 6 students who was no reading and no writing had efficiency in 90.20/92.50
2. After reading and writing through the exercises Phonic Methods achievement were statistically higher than before the exercises Phonic Methods at the .01 level significance.

Keywords: the development of reading and writing, student who was no reading and no writing

ความเป็นมาของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติที่ทุกคนจำเป็นต้องเรียนรู้และเข้าใจ เพื่อให้สามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารกับคนไทยด้วยกันได้เป็นอย่างดี คนไทยไม่เพียงแต่ใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อความหมายเท่านั้น แต่ยังใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้และประกอบอาชีพด้วย ดังนั้นการถ่ายทอดภาษาไทยให้คนรุ่นหลังจึงถือเป็นหน้าที่อันสำคัญที่คนในรุ่นปัจจุบันจำเป็นต้องปฏิบัติสืบต่อกันเรื่อยไป

สถาบันการศึกษาโดยเฉพาะโรงเรียนเป็นสถาบันที่สำคัญของสังคม มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบในการถ่ายทอดวัฒนธรรมภาษาไทยให้แก่นักเรียน โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งโรงเรียนประถมศึกษาเป็นสถานศึกษาที่ให้การศึกษามาคบบังคับ จึงต้องมีหลักสูตรภาษาไทยให้นักเรียนได้เรียน (อัจฉรา ชีวพันธ์, 2531) ฉะนั้นหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จึงได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ซึ่งมุ่งที่จะให้ เป็นเครื่องมือแก่ผู้เรียนที่จะนำไปใช้ประโยชน์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น การติดต่อสื่อสาร การเรียนรู้ในกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ การแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลิด และการประกอบอาชีพ การเรียนการสอนภาษาไทยจึงมีความ สำคัญกับผู้เรียนทุกคน ครูผู้สอนและผู้เรียนจะต้องตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย ครูต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนผู้เรียนจะต้องเอาใจใส่ศึกษา เสาเรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง รวมทั้งเป็นการช่วยอนุรักษ์ภาษาไทย ให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติด้วย

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ภาษาไทย ตามความมุ่งหวังของหลักสูตร มีจุดประสงค์เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาทั้ง การอ่าน การเขียน ด้าน การฟัง การดูและพูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดีและ วรรณกรรมตามควรแก่วัย เห็นคุณค่าของภาษาสามารถใช้เป็นเครื่องมือสื่อความคิด ความเข้าใจ รักการอ่าน แสวงหาความรู้ และมีเหตุผล เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ ภาษาไทยเป็นเครื่องมือใน การเรียนรู้และใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังมีความ ภาคภูมิใจในภาษาไทย ซึ่งเป็นมรดกที่ สำคัญของชาติ (กรมวิชาการ 2546)

การที่จะสอนภาษาไทยให้บรรลุวัตถุประสงค์ ของหลักสูตรนั้น จำเป็นต้องฝึกฝนทักษะต่างๆ ให้สัมพันธ์ กัน ทั้งทักษะด้านการอ่าน การเขียนการฟังการดูและการ พูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดี และวรรณกรรม โดยเฉพาะการอ่านและการเขียนนับว่ามีความจำเป็นที่ ต้องใช้ในการติดต่อสื่อสาร ดังคำกล่าวที่ว่า “ใน ปัจจุบันโลกได้ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วทั้งด้านวัตถุและ ด้านวิทยาการ การติดตามความเคลื่อนไหวและ ความก้าวหน้าต่างๆ ให้ทันต่อเหตุการณ์ จึงเป็นจำเป็นต่อ ชีวิตของคนเราในยุคปัจจุบันมาก วิธีที่ใช้ได้ดีโดยทั่วไป คือ การอ่านหนังสือนับเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จะช่วยสร้าง ความสำเร็จในการดำเนินชีวิต เพราะการอ่านเป็นการ พัฒนาสติปัญญา ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านจะมีความ เจริญก้าวหน้าในอาชีพและชีวิตมาก” (ชูลี อินมั้น, 2533) ฉะนั้นการอ่านจึงมีความจำเป็นต่อชีวิตในยุค ปัจจุบัน เพราะการอ่านช่วยให้เราสามารถติดตามความ เคลื่อนไหวและความ ก้าวหน้าได้ การอ่านช่วยเพิ่มพูน ประสบการณ์ ความรู้ ความคิด และวิจารณ์ญาณ ให้

คนเรามีความองงามทางวุฒิภาวะ วุฒิปัญญา และมีความสามารถยิ่งขึ้น การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญใน การแสวงหาความรู้ ความคิด ข้อมูลข่าวสาร ทำให้ผู้อ่าน ได้มีโอกาสศึกษาตลอดชีวิต อันจะนำไปสู่การพัฒนา คุณภาพชีวิตได้อย่างเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในโลก ปัจจุบัน

ส่วนการเขียนนั้นนับว่าเป็นด้านที่มีความ สำคัญ แทนคำพูด นอกเหนือไปจากประโยชน์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันแล้ว ในการเรียนการสอนเกือบทุกสาระฯ ต้องอาศัยการเขียนเพื่อการบันทึก เพื่อรวบรวมถ้อยคำ ของครู ของเพื่อน หรือของวิทยากร

ดังนั้นการเขียนจึงเป็นรากฐานในการเรียน สาระฯ ต่างๆ การเขียนในชีวิตประจำวันไม่ว่าจะเป็นการ เขียนกลุ่มคำ วลี ประโยค ข้อความ จะต้อง เขียนให้ ถูกต้องตามอักขรวิธี ถ้าหากเขียนผิดพลาดจะทำให้ ความหมายเปลี่ยนไป ผู้สื่อและผู้รับ ไม่สามารถสื่อ ความหมายให้ตรงกันได้ ดังคำกล่าวที่ว่า “การเขียนเป็นการ ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของบุคคล ออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษรเพื่อสื่อความหมายให้ บุคคลอื่นเข้าใจได้และเป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญาของ บุคคล โดยถือว่าการแสดงออกถึงภูมิปัญญาและการ พัฒนาความคิด สร้างสรรค์ของผู้เขียน และถือว่าเป็น เครื่องมือในการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมได้อีกวิธี หนึ่ง” (วรรณณี โสมประยูร 2542)

จะเห็นว่า การอ่านและการเขียนมีความ สำคัญ ยิ่งต่อการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นการ ติดต่อสื่อสารเพื่อกิจธุระ การประกอบอาชีพ การแสวงหา ความรู้ความเพลิดเพลิน การประกอบกิจกรรมต่างๆ ก็ ต้องอาศัยทักษะด้านการอ่านและการเขียนทั้งสิ้น การ อ่านและการเขียนจึงควรดำเนินการควบคู่กันไป ดังนั้นจึง มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่คนเราจะต้องอ่านออกเขียนได้ เพื่อให้การติดต่อสื่อสารนั้นสัมฤทธิ์ผล จึงสอดคล้องกับ

นโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
เลย เขต1 ที่เน้นให้นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่1-3
ต้องอ่านออกเขียนได้ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่
4-6 ต้องอ่านคล่อง เขียนคล่อง และคิดอย่างมี
วิจารณญาณ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่-3 ต้อง
อ่านและเขียนอย่างสร้างสรรค์ (สมุดนิเทศ, 2552)

โรงเรียนบ้านโคกใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 เป็นโรงเรียนขยาย
โอกาสทางการศึกษา เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นปฐมวัยถึง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการจัดการเรียน การสอนแบบ
ประจำชั้นในระดับปฐมวัยถึงชั้นประถม ศึกษาปีที่ ส่วน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 เป็น
การสอนแบบเวียนสอน จ ากนโยบายด้านการกำกับ
ติดตามนักเรียนที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ และอ่านไม่คล่อง
เขียนไม่คล่องของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาเลย เขต1 ซึ่งได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง
ตั้งแต่ปีการศึกษา 2551 นักเรียนโรงเรียนบ้านโคกใหญ่ที่
อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ และนักเรียนที่อ่านไม่คล่อง เขียน
ไม่คล่องในภาพรวมระดับโรงเรียน ปีการศึกษา 2551
การอ่านคิดเป็นร้อยละ3.87 การเขียนคิดเป็นร้อยละ4.65
(สมุดนิเทศ, 2551) ปีการศึกษา 2552 การอ่านคิดเป็น
ร้อยละ3.70 การเขียนคิดเป็นร้อยละ 4.11 (สมุดนิเทศ,
2552) และปีการศึกษา 2553 การอ่านคิดเป็นร้อยละ
4.80 การเขียนคิดเป็นร้อยละ5.77 (สมุดนิเทศ, 2553)
ซึ่งจะเห็นว่าร้อยละของนักเรียนที่อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้
และอ่านไม่คล่อง เขียนไม่คล่องของนักเรียนโรงเรียนบ้าน
โคกใหญ่จากปี2551-2553 นั้นเพิ่มขึ้นแทนที่จะลดลง อัน
แสดงว่ากระบวนการจัดการเรียนการสอนด้าน การอ่าน
และการเขียนสำหรับนักเรียนที่อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้
และนักเรียนที่อ่านไม่คล่อง เขียนไม่คล่องควรได้รับการ
พัฒนา เพื่อที่จะยกระดับผลสัมฤทธิ์ทาง ด้านการอ่านและ
การเขียนของนักเรียนที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้และอ่านไม่

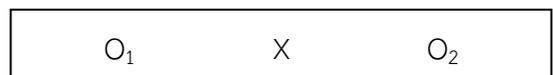
คล่อง เขียนไม่คล่องให้สูงขึ้น ตามนโยบายของสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต1 ผู้วิจัยจึงมี
ความสนใจที่จะพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อ่านไม่คล่อง เขียนไม่คล่อง โดย
ใช้ชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำ ของ
นักเรียนที่อ่านและเขียนไม่คล่อง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนบ้านโคกใหญ่ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์5/75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านและการ
เขียน ของนักเรียนที่อ่านและเขียนไม่คล่อง ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโคกใหญ่ ระหว่างก่อน
เรียนและหลังเรียนด้วยชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย
กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่นักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโคกใหญ่สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ปี
การศึกษา 2554 จำนวน 10 คน ที่มีพฤติกรรมด้านการ
อ่านและการเขียนไม่คล่อง
2. แบบแผนการวิจัย
การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่ม
เดียว แต่มีการวัดผลก่อนเรียนและหลังเรียนในรูปแบบที่
เรียกว่า One-Group Pretest-Posttest Design บุญธรรม
กิจปรีดาสุทธิ (2540 อ้างถึงใน สุกุณนา เลิกนอด 2545)
แสดงเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

O₁ หมายถึง การสอบก่อนการทดลอง (Pretest)

X หมายถึง การสอนโดยใช้ชุดฝึกแบบ แจกลูกสะกดคำ

O₂ หมายถึง การสอบหลังจากการ ทดลองแล้ว (Posttest)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างและการ หาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้ เครื่องมือในการวิจัยดังนี้

3.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ การอ่านและการ เขียนโดยใช้ชุดฝึกแบบแจกลูกสะกดคำ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6

3.1.2 แบบวัดการอ่านและการเขียน

3.2 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ ขั้นตอนในการสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.2.1 การสร้างชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำ ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.2.1.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสารหลักสูตรและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดฝึก

3.2.1.2 กำหนดเนื้อหาที่จะนำมาสร้างชุดฝึก ได้แก่ คำพื้นฐานในระดับชั้นประถม ศึกษาปีที่ 6 จำแนก ตามมาตราตัวสะกดไทยและรวม แม่ ก กา ด้วย มาตรา ละ 5 คำ จำนวน 45 คำ

3.2.1.3 กำหนดจำนวนชุดฝึก สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ของชุดฝึกทักษะแต่ละเล่ม

3.2.1.4 จัดทำชุดฝึกฉบับร่าง จำนวน 9 เล่ม

3.2.1.5 นำชุดฝึกที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านตรวจสอบเพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุง แก้ไข

3.2.1.6 นำชุดฝึกที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้

(Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อ่านและ เขียนไม่คล่อง โรงเรียนบ้านน้ำแคม สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ปีการศึกษา 2553 ที่ ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายและไม่เคยเรียนเนื้อหานี้มาก่อน จำนวน 3 คน เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 จากสูตร E_1 / E_2 ของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2539) แล้ว นำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายจริงต่อไป

จากผลการนำชุดฝึกไปทดลองใช้แล้ว นำผลที่ ได้มาคำนวณหาค่าประสิทธิภาพ ได้ค่าประสิทธิภาพ 71.82/62.50 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงนำ ข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขดังนี้

1) แก้ไขคำสั่งของชุดฝึกบางเล่มให้มีความ ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2) เพิ่มตัวอย่างและแก้ไขตัวอย่างให้นักเรียน เข้าใจมากยิ่งขึ้น

3) เพิ่มพื้นที่ในการเขียนตอบของชุดฝึก

4) ปรับตัวหนังสือให้มีขนาดที่ชัดเจนและเหมาะ กับความสามารถของนักเรียนมากขึ้น

3.2.1.7 นำชุดฝึกที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อ่านและเขียนไม่คล่อง โรงเรียนบ้านน้ำแคม ปีการศึกษา 2553 จำนวน 9 คน แล้วนำผลที่ได้มาคำนวณหาค่าประ สิทธิภาพได้ค่า ประสิทธิภาพ 79.18 / 78.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ที่ตั้งไว้ สามารถนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทาง การอ่านและเขียนแบบแจกลูกและสะกด คำต่อไป

3.2.2 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ ดำเนินการดังนี้

3.2.2.1 ศึกษาหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย เอกสารการวัดผลประเมินผล กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้น

พื้นฐานพุทธศักราช 2544 และหนังสือเรียนภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับคำศัพท์ในบทเรียน

3.2.2.2 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการ
เรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เกี่ยวกับสาระการอ่านและ
การเขียน

3.2.2.3 สร้างแผนการจัดการ การเรียนรู้เรื่องการ
พัฒนาการอ่านและการเขียน สำหรับนักเรียนที่อ่านและ
เขียนไม่คล่อง ให้มีความสัมพันธ์กับมาตรฐานการเรียนรู้
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้
มีความสอดคล้องกับการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกแจกลูกและ
สะกดคำ จำนวน 9 แผน รวม 27 ชั่วโมง

3.2.2.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการ
พัฒนาการอ่านและการเขียน สำหรับนักเรียนที่อ่านและ
เขียนไม่คล่อง เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อ
พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง พิจารณาความ
เหมาะสม เพื่อนำไปแก้ไขปรับปรุงก่อนนำไปใช้

3.2.2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุง
แก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปใช้จริงเพื่อ
เก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.3 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน มีวิธีการสร้างดังนี้

3.2.3.1 ศึกษาเอกสารการวัดและประเมินผลใน
ชั้นเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2544

3.2.3.2 ศึกษาขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัด
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการตรวจสอบคุณภาพของ
แบบทดสอบจากนักวัดผลหลายท่าน เช่น บุญชม ศรี
สะอาด(2535) บุญธรรม กิจปรีดาภิสุทธิ์(2542) เป็นต้น

3.2.3.3 ศึกษาเนื้อหาในชุดฝึกแจกลูกและสะกด
คำทั้ง 9 เล่ม

3.2.3.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนของชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำ เป็นแบบทดสอบ
เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 9 เล่มๆ ละ 7 ข้อ
จำนวน 63 ข้อ โดยข้อคำถามยึดตามจุดประสงค์การ
เรียนรู้และครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดในแผนการจัดการ
เรียนรู้และชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำ

3.2.3.5 นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ
จำนวน 3 ท่าน (ชุดเดิม) ประเมินความสอดคล้อง
ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และค่าดัชนี
ความสอดคล้องหรือค่า IOC (Item Objective
Congruence index)

3.2.3.6 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่า IOC
เพื่อหาความสอดคล้องของแบบทดสอบ จากแบบสอบถาม
ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า
IOC ตั้งแต่ 0.67-1.00 ได้แบบทดสอบที่มีค่า IOC ตาม
เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 45 ข้อ

3.2.3.7 นำแบบทดสอบที่มีค่า IOC ตาม
เกณฑ์มาตรฐาน จำนวน 45 ข้อ มาจัดพิมพ์ใหม่ เพื่อ
นำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

3.2.4 การสร้างแบบวัดการอ่านและการเขียน มี
วิธีการสร้างดังนี้

3.2.4.1 ศึกษาตำราเรียนและเอกสารที่เกี่ยวข้อง
การวัดผลการศึกษาและเทคนิคการเขียนข้อสอบ

3.2.4.2 ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนา
ผู้เรียนตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช
2544 จุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผน

3.2.4.3 สร้างแบบวัด การอ่านและการเขียน
ก่อนเรียน - หลังเรียน ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของ
แผนการจัดการเรียนรู้ เนื้อหาของชุดฝึกแจกลูกและสะกด
คำทั้ง 9 เล่ม โดยกำหนดให้มี 4 ตัวเลือก จำนวน 25
ข้อ

3.2.4.4 นำแบบวัดการอ่านและการเขียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน (ชุดเดิม) ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.2.4.5 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่า IOC เพื่อหาความสอดคล้องของแบบวัดการอ่านและการเขียนจากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยคัดเลือกข้อสอบจากค่า IOC ตั้งแต่ 0.67-1.00 ได้แบบวัดการอ่านและการเขียน จำนวน 20 ข้อ แล้วนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการอ่านและการเขียนไม่คล่อง ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนในกลุ่มคุณภาพการศึกษาท่าลี่ จำนวน 20 คน เพื่อหาค่าความเที่ยง ได้ค่าความเที่ยง 0.87

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ในวันที่ 1 มิถุนายน 2554 โดยใช้แบบวัดการอ่านและการเขียนจำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 9 แผน ซึ่งได้ผ่านการตรวจแก้ไขปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน โดยสมบูรณ์แล้ว นำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อ่านและเขียนไม่คล่อง ปีการศึกษา 2554 จำนวน 10 คน โดยเริ่มสอนตั้งแต่วันที่ 6 มิถุนายน 2554 จนถึงวันที่ 5 กันยายน 2554 แผนการจัดการเรียนรู้ละ 3 ชั่วโมง จำนวน 27 ชั่วโมง ในระหว่างการสอนผู้วิจัยได้ดูความก้าวหน้าทางการเขียนจากการที่นักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดในชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำ จำนวน 9 เล่ม และทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ในวันที่ 7 กันยายน 2554 โดยใช้แบบวัดการอ่านและการเขียนจำนวน 20 ข้อ ฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน แล้วนำกระดาษคำตอบนักเรียนไปตรวจและวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการพัฒนาการอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อ่านและเขียนไม่คล่อง โดยใช้ชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำ ของนักเรียนโรงเรียนบ้านโคกใหญ่ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการดังนี้

1. นำคะแนนการทำแบบฝึกหัดในชุดฝึกและคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนของนักเรียนมาหาค่าร้อยละ
 2. นำข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียนของแบบวัดการอ่านและการเขียนของนักเรียนมาวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการหาค่า t (t-test Dependent) ดังนี้
 - 2.1 นำคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนทั้ง 10 คน มาหาค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน
 - 2.2 หาผลต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนแต่ละคน
 - 2.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้วย การทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยการทดสอบ t (t-test Dependent)
- #### **สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล**
1. การหาสถิติพื้นฐานเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ หาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
 2. การหาค่าสถิติเพื่อทดสอบสมมุติฐานในการวิจัย เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนหลังจากการพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อ่านและเขียนไม่คล่อง โดยใช้ชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สูตร t (t-test Dependent)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยการพัฒนาการอ่านและ การเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อ่าน และเขียนไม่คล่อง โดยใช้ชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำโรงเรียนบ้านโคกใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 มีดังนี้

1. การพัฒนาชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อ่านและเขียนไม่คล่องพบว่า

1.1 การพิจารณาความเหมาะสมเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องด้านเนื้อหา ภาษา และองค์ประกอบของชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ปรากฏว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็น ว่า ชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความเหมาะสมโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) อยู่ระหว่าง 0.66-1.00

1.2 การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำ เมื่อทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อ่านและเขียนไม่คล่อง โรงเรียนบ้านโคกใหญ่ ปีการศึกษา 2554 จำนวน 10 คน ปรากฏว่ามีประสิทธิภาพ 90.20/92.50 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนของนักเรียนที่อ่านและเขียนไม่คล่อง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า การทดลองใช้ชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการใช้แบบฝึกหัดในชุดฝึกและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขณะใช้ชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำแต่ละเล่ม ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านและการเขียนเพิ่มสูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 90.20 และใช้แบบวัดการอ่านและการเขียนก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำปรากฏว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่

ที่ 6 มีผลคะแนนด้านการอ่านและการเขียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.01

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการพัฒนาการอ่านและ การเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อ่านและเขียนไม่คล่อง โดยการสอนแบบแจกลูกและสะกดคำ โรงเรียนบ้านโคกใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญที่ค้นพบมาอภิปรายตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำ ที่ผู้วิจัยค้นคว้าพัฒนาขึ้นได้ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็น ว่า

1.1 ด้านเนื้อหาของชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำ มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เหมาะสมกับวัยและระดับความสนใจของนักเรียน เนื้อหา มีความกระชับชัดเจนด้านภาษา ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม ยาก -ง่าย พอเหมาะกับนักเรียน

1.2 ด้านรูปเล่ม มีความสะดวกในการนำไปใช้ และภาพประกอบมีความเหมาะสมกับนักเรียน ด้านความคิดริเริ่ม มีการสื่อความหมายที่ดี โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญอยู่ระหว่าง 0.66 - 1.00 ทั้งนี้เนื่องมาจากกระบวนการ พัฒนาชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำ ผู้วิจัยได้พัฒนาตามขั้นตอนของหลักวิชาการอย่างเป็นระบบ โดยศึกษาเอกสารหลักสูตร เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดฝึกและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงดำเนินการพัฒนาชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำ ทั้ง 9 เล่ม โดยมีการแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อมูลที่ได้ทดลองใช้กับนักเรียน 3 คน และแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มย่อยจำนวน 9 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำ

ซึ่งมีค่าเท่ากับ 88.55/88.88 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 ที่กำหนดไว้ หมายความว่าชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำที่ผู้วิจัยค้นคว้าพัฒนาขึ้นมา มีความเหมาะสมกับนักเรียน

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนที่อ่านและเขียนไม่คล่อง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโคกใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำปรากฏว่าเมื่อนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ที่อ่านและเขียนไม่คล่อง จำนวน 10 คน พบว่า ชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำ มีประสิทธิภาพ 90.20/92.50 แสดงว่าชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำที่ ผู้วิจัยค้นคว้าพัฒนาขึ้นมา เมื่อนำไปใช้ยังคงมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 ที่กำหนดไว้ และพบว่าผลคะแนนการทำแบบวัดการอ่านและการเขียนหลังการใช้ชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทรา เทพชุมพล(2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย โดยใช้หนังสือ ประกอบการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการอ่าน เรื่อง การประสมสระเดี่ยว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต3 จำนวน40 คน พบว่า

1. แบบฝึกทักษะการอ่านเรื่อง การประสมสระเดี่ยว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 มีค่าประสิทธิภาพ 80.61 /80.06

2. นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้หนังสือ ประกอบการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการอ่านเรื่อง การประสมสระเดี่ยว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ มยุรี เหมือนพันธ์ (2535 อ้างถึงใน ปัญญา การนอด2545) ได้สร้างแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยเรื่อง “ตัวสะกดมาตราแม่กต” สำหรับนักเรียนชั้นประถม ศึกษปีที่ 2 โดยนำแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นไปทดลองกับโรงเรียนในกลุ่มคุรุมิตร สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 40 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกทักษะนี้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ใช้แบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 งานวิจัยของ ประสิทธิ์ เดชครอง(2539 อ้างถึงใน ปัญญา การนอด2545) ได้สร้างแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทย เรื่อง “ตัวสะกดมาตราแม่กน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่2” กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนประทาย สำนักงานการประ ถมศึกษา อำเภอประทาย จังหวัด นครราชสีมา จำนวน 59 คน พบว่า ความก้าวหน้าทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ เพ็ญศรี อิมประไพ(2530) ได้สร้างแบบฝึกซ่อมเสริมในการอ่านออกเสียง นักเรียนชั้นประถม ศึกษปีที่ 3 โรงเรียนแจ่มจันทร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงสามารถแก้ปัญหาให้นักเรียนที่มีข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงได้

จะเห็นได้ว่า ชุดฝึก / แบบฝึก มีส่วนสำคัญในการสร้างความรู้ ความเข้าใจในบทเรียน นักเรียนได้ฝึกทักษะในสิ่งที่ได้เรียนมาเป็นการต่อยอดซ้ำทวน อีกทั้งยังได้พัฒนาความคิด สติปัญญา ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเพราะชุดฝึก/ แบบฝึกมีค่าชี้แจงที่เข้าใจง่าย มีตัวอย่างเพื่อให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้นจนสามารถทำได้ด้วยตนเอง มีรูปแบบที่หลากหลายให้

เกิดการเรียนรู้ที่กว้างขวางส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และไม่ทำให้เกิดการเบื่อหน่าย อีกทั้งยังสามารถสรุปประเด็นสำคัญของเนื้อหาที่ยากให้ง่าย ทั้งนี้เพราะชุดฝึกแบบฝึกมีภาพประกอบ และรูปแบบที่เข้าใจ และเรียงลำดับจากง่ายไปยาก เหมาะกับวัยและระดับความสามารถของนักเรียน ช่วยเสริมสร้างจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้พัฒนาตนเอง และเลือกปฏิบัติตามแนวทางที่เหมาะสม

สรุปผลการวิจัย

1. ชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อ่านและเขียนไม่คล่องโรงเรียนบ้านโคกใหญ่ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.20/92.50

2. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อ่านและเขียนไม่คล่องโรงเรียนบ้านโคกใหญ่ หลังการใช้ชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำ สูงกว่าก่อนการใช้ชุดฝึกฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ก่อนการฝึกควรสอนให้ผู้เรียนเข้าใจเสียก่อน เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและทราบเหตุผลที่ต้องฝึก การฝึกอย่างไม่เข้าใจความหมายอาจไม่ทำให้เกิดทักษะ

2. การฝึกควรให้ผู้เรียนได้รับการฝึกตามขั้นตอน และภายใต้การแนะนำที่ถูกต้อง ถ้าฝึกทักษะที่ผิดๆ จะทำให้เสียเวลาเป็นอย่างมากในการแก้ไข

3. ช่วงเวลาการฝึกสั้นๆ บ่อยๆ จะมีประสิทธิภาพกว่าการฝึกชว่งยาวๆ ซึ่งผู้เรียนจะเกิดความเบื่อหน่ายไม่สนใจ

4. การฝึกอย่างมีจุดมุ่งหมายจะเกิดประโยชน์มาก ถ้าผู้เรียนเห็นคุณค่าและความจำเป็นของสิ่งที่เรียนหรือฝึก โดยอาจใช้การทดสอบหรือวิธีการอื่นเพื่อชี้ให้เห็น

ผลที่เกิดขึ้นภายหลังการฝึก

5. การฝึกควรสัมพันธ์กับความมีเหตุผล ชุดฝึกควรให้ผู้เรียนใช้ความคิดหาเหตุผลควบคู่ไปด้วย

6. ครูควรให้นักเรียนใช้พจนานุกรมควบคู่ไปด้วย เมื่อพบปัญหาเกี่ยวกับทฤษฎีคำและการนำไปใช้ ข้อเสนอแนะในกาทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเพื่อพัฒนาชุดฝึกแจกลูกและสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่อ่านและเขียนไม่คล่องในระดับชั้นอื่นๆ เพื่อพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักเรียน

2. ควรทำวิจัยเพื่อส่งเสริมการอ่านและการเขียนของนักเรียน โดยใช้สื่อการสอนประเภทอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546). **การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

จันทร์หา เทพชุมพล (2549). **การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย โดยใช้หนังสือประกอบการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการอ่าน เรื่อง การประสมสระเดี่ยวสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 3**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ชูลี อินมั้น. (2533). **การอ่านสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา

บ้านโคกใหญ่, โรงเรียน. (2551). **สมุดนิเทศ**. เลย : โรงเรียนบ้านโคกใหญ่

บ้านโคกใหญ่, โรงเรียน. (2552). **สมุดนิเทศ**. เลย : โรงเรียนบ้านโคกใหญ่

บ้านโคกใหญ่, โรงเรียน. (2553). **สมุดนิเทศ**. เลข :
โรงเรียนบ้านโคกใหญ่

บุญชม ศรีสะอาด(2535). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่
2. กรุงเทพฯ; สำนักพิมพ์ สุวีริยาสาส น.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2542). **เทคนิคการสงและ
การรวบรวมข้อมูล**. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ ๕:
B&B Publishing.

ประสิทธิ์ เดชครอง . (2539). **การสร้างแบบฝึกวิชา
ภาษาไทย เรื่อง ตัวสะกดมาตราแม่กน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2**.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ปัญญา การนอก. (2545). **ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน
ศัพท์คำยากในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิคการจำ**.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

เพ็ญศรี อิ่มประไพ (2530). **การศึกษาความบกพร่อง
ในการอ่านออกเสียงภาษาไทยและการสร้าง
แบบฝึกซ่อมเสริม สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่3 ในเขตกรุงเทพมหานคร**
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตร
และการสอนบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒประสานมิตร

สกุณา เล็กนอก (2545). **การศึกษผลสัมฤทธิ์การอ่าน
และการเขียนสะกดคำยาก โดยใช้แบบฝึก
เสริมทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปี
ที่ 4**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น

อัจฉรา ชีวพันธ์ (2531). **ศาสตร์ของการสอนภาษาไทย**
กรุงเทพมหานคร: คณะคุศาศาสตร์จุฬาลงกรณ
มหาวิทยาลัย